บทที่ 5

ผลการทดลอง และการอภิปรายผลการทดลอง

ในบทนี้จะแสดงผลการทดลองของการทดลองต่าง ๆ และมีการอภิปรายถึงผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น โดยแบ่งการทดลองออกเป็นสองการทดลองดังแสดงในบทที่ 4 ซึ่งผลการทดลองของทั้งสองการทดลองแสดงดังต่อไปนี้

5.1 ผลการทดลองที่ 1

การทดลองที่ 1 มุ่งเน้นเพื่อวัดประสิทธิภาพในด้านของความเร็วในการตอบสนอง และการใช้ทรัพยากรของหน่วยประมวลผล โดยผลลัพธ์ในด้านของความเร็วในการตอบสนอง แสดงในตารางที่ 5.1 และตารางที่ 5.2 โดยตัวเลขในวงเล็บแสดงถึงค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการทดลองในด้านของการใช้ทรัพยากรของหน่วยประมวลผลแสดงดังรูปที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 เวลาในการตอบสนองของตัวชี้ตำแหน่ง VJ และ U3I

	ช่วงเริ่มการเคลื่อนที่ (วินาที)	**ช่วงหยุดการเคลื่อนที่ (วินาที)**
VJ	0.142 (0.04)	0.05 (0.046)
U3I	0.32 (0.272)	0 (0)

ตารางที่ 5.2 เวลาในการตอบสนองของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

	เวลาในการตอบสนอง (วินาที)
เสียงฮัม	0.246 (0.050)
เสียงเสียดแทรก	0.19 (0.043)

โดยการทดลองด้วยตัวชี้ตำแหน่ง U3I พบปัญหาเช่นเดียวกับในส่วน 5.2.1 จึงใช้การทดสอบเพียงคำสั่งเคลื่อนที่ขึ้นทางด้านบน และด้านล่าง โดยให้ผู้ทดลองใช้เสียงฮัมระดับกลางแทนเส้นขีดแบ่งในการแบ่งระดับเสียง และเปล่งเสียงฮัมที่มีระดับเสียงสูง และเปลี่ยนระดับเสียงให้ลดลง หรือเพิ่มขึ้น เพื่อใช้ในการควบคุมให้ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่ทางด้านล่าง และบนตามลำดับ

โดยการทดลองด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ พบปัญหาเช่นเดียวกับในส่วน 5.2.1 ดังนั้นจึงทำการทดสอบเพียงชุดคำสั่งที่ใช้ในการเคลื่อนที่ตามทิศทางหลัก 4 ทิศทาง

จากตารางที่ 5.1 และ 5.2 แสดงให้เห็นว่าการเริ่มต้นการเคลื่อนที่ด้วยเสียงฮัมของตัวชี้ตำแหน่ง U3I มีการหน่วงเวลาในการสั่งการมากที่สุด ที่ค่าเฉลี่ย 0.32 วินาที เพราะต้องรอให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงฮัมมากพอ จึงจะสั่งการให้ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่ได้

การตอบสนองของเสียงฮัมในส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอใช้เวลา 0.246 วินาที ซึ่งมีช่วงเวลามากกว่าการตอบสนองของเสียงเสียดแทรกที่ใช้เวลาเพียง 0.19 วินาที เพราะระบบจะทำการรู้จำเสียงฮัมเมื่อระบบพบกรอบสัญญาณเสียงที่เป็นเสียงเงียบลำดับที่สอง ต่อจากกรอบของเสียงฮัม ต่างจากเสียงเสียดแทรกที่ตรวจจับเมื่อพบกรอบสัญญาณเสียงแรกที่เป็นเสียงเสียดแทรก

ตัวชี้ตำแหน่ง VJ ใช้เวลาในการตอบสนองน้อยที่สุด โดยใช้เวลา 0.142 วินาที

สำหรับการหน่วงเวลาในช่วงการหยุดการเคลื่อนที่พบว่า ตัวชี้ตำแหน่ง U3I สามารถหยุดได้ทันทีเมื่อไม่มีเสียงเข้ามาในระบบ และในบางครั้งตัวชี้ตำแหน่งมีการหยุดการเคลื่อนที่ก่อนที่จะหยุดเปล่งเสียง เพราะในช่วงท้ายของการเปล่งเสียง ระบบไม่สามารถตรวจจับค่าคุณลักษณะระดับเสียงของเสียงฮัมได้ ต่างจากตัวชี้ตำแหน่ง VJ ที่มีการหน่วงเวลาในการหยุดการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งอยู่เล็กน้อย ที่ช่วงเวลา 0.05 วินาที

ก

taskmgr.exe	pream	01	1,908 K	Windows Task Manager
TscHelp.exe	pream	00	720 K	TechSmith HTML Help Helper
u3i.exe	pream	04	1,756 K	SoundCtrl
utility.exe	pream	00	2,904 K	Lenovo Battery Management Software Ver

ข

vegas90.exe	pream	00	82,100 K	Vegas Pro
vj.exe	pream	15	3,108 K	vj.exe
VM331_STI.EXE	pream	00	848 K	VM331 StiMnt

ค

taskmgr.exe	pream	02	1,816 K	Windows Task Manager
TrainSnd.vsh...	pream	12	48,236 K	vshost.exe
utility.exe	pream	00	1,092 K	Lenovo Battery Management Software Ver3.0

รูปที่ 5.1 การใช้ทรัพยากรของหน่วยประมวลผล

ในรูปที่ 5.1 แสดงถึงร้อยละของการใช้หน่วยประมวลผล โดยตัวชี้ตำแหน่ง VJ ใช้หน่วยประมวลผลมากที่สุดที่ประมาณ 15% ดังแสดงในรูปที่ 5.1ข รองลงมาคือส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ โดยใช้หน่วยประมวลผลที่ 12% ดังแสดงในรูปที่ 5.1ค และตัวชี้ตำแหน่ง U3I ใช้หน่วย

ประมวลผลน้อยที่สุดที่ 4% ดังแสดงในรูปที่ 5.1ก ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากระบวนการในการรู้จำเสียงฮัมใช้ทรัพยากรของระบบประมวลผลน้อยกว่า

สาเหตุที่ทำให้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอมีการใช้หน่วยประมวลผลมากกว่าตัวชี้ตำแหน่ง U3I ทั้งที่ใช้ในการรู้จำเสียงฮัมเหมือนกัน เพราะส่วนรับเข้าด้วยเสียงใช้โปรแกรมแมทแลป และโปรแกรมไมโครซอฟท์วิชวลสตูดิโอร่วมกันประมวลผลสัญญาณเสียง ซึ่งทำให้ต้องใช้หน่วยประมวลผลในการถ่ายโอนข้อมูลระหว่างทั้งสองโปรแกรม และตัวชี้ตำแหน่งที่นำเสนอทำงานในรูปแบบแก้ไข (Debug Mode)

5.2.1 การคำนวณความเร็วในการใช้งานส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

จากช่วงเวลาในการหน่วงเวลาของเสียงเสียดแทรกที่มีค่าประมาณ 0.2 วินาที (ปัดขึ้นจาก 0.19 วินาที เพื่อความง่ายในการคำนวณ) และขนาดของสัญรูปที่เล็กที่สุดที่นิยมใช้มีขนาด 16 จุดภาพคูณ 16 จุดภาพ ส่งผลให้ตัวชี้ตำแหน่งต้องเคลื่อนที่ไม่เกิน 16 จุดในเวลา 0.2 วินาที ซึ่งสามารถนำไปคำนวณหาความเร็วในการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งได้จากสมการที่ 5.1 ซึ่งส่งผลให้ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 80 จุดต่อวินาที

$$\text{ความเร็ว} = \frac{\text{ระยะทาง}}{\text{เวลา}} \tag{5.1}$$

สำหรับเวลาในการหน่วงเวลาในการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุที่ถูกเลือก คำนวณจากการหน่วงเวลาทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วย การหน่วงเวลาจากการสังเกตเห็นการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุที่ถูกเลือก การสั่งการให้อวัยวะเคลื่อนไหว และเปล่งเสียง และการหน่วงเวลาจากระบบ ซึ่งการหน่วงเวลาจากการสังเกตเห็นการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุที่ถูกเลือก การสั่งการให้อวัยวะเคลื่อนไหว และเปล่งเสียงมีค่าประมาณ 0.3 วินาที [18] แต่เพื่อไม่ให้ผู้ใช้งานวิตกกังวลกับเรื่องการเคลื่อนที่เลยเป้าหมายที่ต้องการ จึงกำหนดให้ช่วงเวลาการหน่วงเวลาจากส่วนดังกล่าวมีค่าเป็น 0.6 วินาที ซึ่งรวมกับการหน่วงเวลาของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่มีช่วงเวลา 0.2 วินาที ส่งผลให้การหน่วงเวลาในการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุที่ถูกเลือกมีค่าเป็น 0.8 วินาที

5.2 ผลการทดลองที่ 2

ในส่วนนี้กล่าวถึงปัญหา และผลลัพธ์จากการทดลองในส่วนของการทดลองที่ 2 ดังต่อไปนี้

5.2.1 ปัญหาในการทดลองใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียง

ปัญหาแรกเกิดขึ้นในการทดลองที่ใช้ตัวชี้ตำแหน่ง U3I พบว่าผู้ทดลองไม่สามารถทำการเปล่งเสียงฮัมให้เกิดความแตกต่างกันเป็นจำนวน 5 เสียง เพื่อใช้ในการควบคุมตัวชี้ตำแหน่ง U3I ได้ โดยพบว่าผู้ทดลองทั้งหมดออกเสียงได้เพียงเสียงฮัมที่มีระดับเสียงต่ำ เสียงฮัมที่มีระดับเสียงสูง และเสียงฮัมที่มีระดับเสียงสูงมากที่เกิดจากดัดเสียง จึงทำให้เกิดปัญหาในการสั่งการที่ต้องเปล่งเสียงต่ำกว่าเส้นขีดแบ่ง และทำการเปลี่ยนแปลงของระดับเสียงให้ต่ำลงไปอีก ส่งผลให้ผู้ทดลองทั้ง 8 คน ไม่สามารถใช้ตัวชี้ตำแหน่ง U3I ได้ จึงทำให้การทดลองนี้ไม่สามารถวัดผลเปรียบเทียบกับตัวชี้ตำแหน่ง U3I ได้

ปัญหาที่สองเกิดจากการเปล่งเสียงของหน่วยเสียง k และ ch ที่ใช้ในควบคุมการคลิก และการลากของตัวชี้ตำแหน่ง VJ ซึ่งผู้ทดลองบางคนสามารถทำการเปล่งเสียงได้อย่างถูกต้อง แต่ก็มีผู้ทดลองบางคนไม่สามารถใช้ออกเสียง k และ ch อย่างถูกต้องจนผ่านเกณฑ์ในการฝึกฝนได้ ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ผู้ทดลองมักออกเสียงสระตามมาด้วย จึงทำให้เป็นการเปลี่ยนตำแหน่งของตัวชี้ตำแหน่ง แทนที่จะเป็นการคลิก หรือการลาก ดังนั้นในการทดลองนี้จึงให้ผู้ทดลองทั้งหมดใช้การคลิกจากปุ่มคลิกของเครื่องคอมพิวเตอร์พกพา แทนการใช้เสียงในการสั่งการคำสั่งคลิก และลากในการทดลองด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ

5.2.2 ความถูกต้องในการรู้จำเสียง

ผลการทดลองในส่วนของความถูกต้องในการรู้จำเสียงของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแสดงในตารางที่ 5.3 และความถูกต้องในการรู้จำเสียงของตัวชี้ตำแหน่ง VJ แสดงในตารางที่ 5.4 โดยค่าที่อยู่ในวงเล็บแสดงถึงค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

จากการทดลองพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วตัวชี้ตำแหน่งที่นำเสนอมีค่าความถูกต้องที่ 95.87% มากกว่าตัวชี้ตำแหน่ง VJ ที่มีค่าความถูกต้องที่ 90.74% แต่มีข้อสังเกตจากผลการทดลองดังต่อไปนี้

- ผู้ทดลอง F4 ทำการเปล่งเสียงในการสั่งการตัวชี้ตำแหน่ง VJ เป็นจำนวนมาก อันเนื่องมาจากผู้ทดลอง F4 ใช้เทคนิคการเปล่งเสียงคำสั่งแบบเปล่งเสียงเป็นคำย่อย ๆ แทนที่จะสั่งการเป็นคำสั่งเดียวแล้วลากเสียงยาว ส่งผลให้ในบางครั้งที่ทำการเปล่งเสียงติดกันอย่างรวดเร็ว ทำให้โปรแกรมเคลื่อนที่ผิดจากทิศทางที่ควรจะเป็น ซึ่งถ้าตัดผลการทดลองของ F4 ออกไปจะทำให้ค่าความถูกต้องของการใช้ตัวชี้ตำแหน่ง VJ อยู่ที่ 95.56% เทียบเท่ากับระดับความถูกต้องของการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

- การเปล่งเสียงฮัมในส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอมีค่าความถูกต้องในการรู้จำเสียงที่ 90.93% น้อยกว่าความถูกต้องในการรู้จำเสียงของเสียงเสียดแทรกที่ 99.81%
- ความถูกต้องในการรู้จำเสียงฮัมที่ประกอบด้วยเสียงฮัมสองระดับเสียง มีค่าความถูกต้องน้อยกว่าการเปล่งเสียงฮัมเพียงระดับเสียงเดียว ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการแบ่งแยกเสียงฮัมที่ประกอบด้วยเสียงฮัมสองระดับเสียงยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ตารางที่ 5.3 ผลการทดลองในส่วนของความถูกต้องในการรู้จำเสียงของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

ผู้ทดลอง		ฮัมต่ำ	ฮัมสูง	ฮัมต่ำสูง	ฮัมสูงต่ำ	รวมเสียงฮัม	เสียดแทรก	รวมทั้งหมด
M1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	39	35	35	27	136	133	269
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	2	1	2	3	8	2	10
	ร้อยละความถูกต้อง	94.87	97.14	94.29	88.89	94.12	98.50	96.28
M2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	18	30	20	16	84	117	201
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	3	1	4	0	4
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	85.00	93.75	95.24	100.00	98.01
M3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	23	27	26	19	95	151	246
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	9	5	14	0	14
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	65.38	73.68	85.26	100.00	94.31
M4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	22	30	22	19	93	132	225
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	1	1	5	3	10	0	10
	ร้อยละความถูกต้อง	95.45	96.67	77.27	84.21	89.25	100.00	95.56
F1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	30	32	20	29	111	132	243
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	1	1	3	8	13	0	13
	ร้อยละความถูกต้อง	96.67	96.88	85.00	72.41	88.29	100.00	94.65

ตารางที่ 5.3 ผลการทดลองในส่วนของความถูกต้องในการรู้จำเสียงของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ (ต่อ)

ผู้ทดลอง		ฮัมต่ำ	ฮัมสูง	ฮัมต่ำสูง	ฮัมสูงต่ำ	รวมเสียงฮัม	เสียดแทรก	รวมทั้งหมด
F2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	18	30	18	19	85	115	2000
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	1	2	3	6	0	6
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	96.67	88.89	84.21	92.94	100.00	97.00
F3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	24	40	24	33	121	128	249
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	3	2	2	5	12	0	12
	ร้อยละความถูกต้อง	87.50	95.00	91.67	84.85	90.08	100.00	95.18
F4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	24	33	17	28	102	128	230
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	1	7	8	0	8
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	94.12	75.00	92.16	100.00	96.52
ค่าเฉลี่ยการเปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)		24.75 (6.90)	32.125 (3.98)	22.75 (5.78)	23.75 (6.20)	103.375 (18.23)	129.5 (11.07)	232.875 (23.93)
ค่าเฉลี่ยการที่ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)		0.875 (1.13)	0.75 (0.71)	3.375 (2.56)	4.375 (2.33)	9.375 (3.50)	0.25 (0.71)	9.625 (3.46)
ร้อยละความถูกต้อง		96.46	97.67	85.16	81.58	90.93	99.81	95.87

ตารางที่ 5.4 ผลการทดลองในส่วนของความถูกต้องในการรู้จำเสียงของตัวชี้ตำแหน่ง VJ

ผู้ทดลอง		Cat	Feet	Boot	Law	รวม
M1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	46	23	38	24	131
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	2	0	1	1	4
	ร้อยละความถูกต้อง	95.65	100.00	97.37	95.83	96.95
M2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	17	12	32	24	85
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	1	7	0	8
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	91.67	78.13	100.00	90.59
M3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	13	15	22	13	63
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	0	0	0
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
M4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	38	26	26	15	105
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	0	2	2
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	100.00	86.67	98.10
F1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	53	31	51	42.00	177
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	4	1	7	5.00	17
	ร้อยละความถูกต้อง	92.45	96.77	86.27	88.10	90.40

ตารางที่ 5.4 ผลการทดลองในส่วนของความถูกต้องในการรู้จำเสียงของตัวชี้ตำแหน่ง VJ (ต่อ)

ผู้ทดลอง		Cat	Feet	Boot	Law	รวม
F2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	46	23	38	24	131
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	2	0	1	1	4
	ร้อยละความถูกต้อง	95.65	100.00	97.37	95.83	96.95
F3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	13	15	26	10	64
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	0	0	0
	ร้อยละความถูกต้อง	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00
F4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	137	91	89	72	389
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	20	25	10	16	71
	ร้อยละความถูกต้อง	85.40	72.53	88.76	77.78	81.75
ค่าเฉลี่ยการเปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)		45.375 (40.37)	29.5 (25.66)	40.25 (21.74)	28 (20.35)	143.125 (106.51)
ค่าเฉลี่ยที่ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)		3.5 (6.82)	3.375 (8.75)	3.25 (4.06)	3.125 (5.46)	13.25 (23.98)
ร้อยละความถูกต้อง		92.29	88.56	91.93	88.84	90.74

5.2.3 รูปแบบการเคลื่อนที่ที่พัฒนาขึ้นมาใหม่

ในส่วนนี้แสดงถึงความนิยมในการเลือกใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ โดยรูปแบบการเคลื่อนที่ที่ผู้ทดลองเลือกใช้แสดงในตารางที่ 5.5

สำหรับการเข้าถึงในรูปแบบของรายการ ดังแสดงในงานย่อยที่ 1 พบว่ามีผู้ทดลอง 4 คน เลือกใช้รูปแบบการเข้าถึงแบบเลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดว์ เพราะถ้าใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง จำเป็นต้องเลื่อนตัวชี้ตำแหน่งไปกดที่ปุ่ม Start ก่อน แต่สำหรับผู้ทดลองอีก 4 คนที่เลือกใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง เพราะคิดว่าการใช้รูปแบบการเข้าถึงด้วยการใช้ตัวชี้ตำแหน่ง ให้ผลลัพธ์ที่ไม่แตกต่างจากการใช้รูปแบบการเข้าถึงแบบเลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดว์ และไม่จำเป็นต้องเลือกรูปแบบการเคลื่อนที่ใหม่ เมื่อเริ่มการทำงานย่อยที่ 2

สำหรับงานย่อยที่ 2 ซึ่งเป็นการเข้าถึงเป้าหมายที่อยู่ใกล้กัน ผู้ทดลองทุกคนใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่องเหมือนกันทุกคน ตามที่คาดหวังไว้

สำหรับงานย่อยที่ 3 เป็นการทดสอบการใช้ตัวเลือกใช้การเลื่อนหน้าจอ ที่ใช้ในการเลื่อนหน้าจอลงมา พบว่าผู้ทดลองทุกคนเลือกใช้ตัวเลือกการเลื่อนหน้าจอ ในการเลื่อนหน้าจอ ตามที่คาดหวังไว้

สำหรับงานย่อยที่ 4 เป็นการเข้าถึงเป้าหมายที่อยู่ไกลกัน พบว่าผู้ทดลองทุกคนเลือกใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่องในการทดลอง โดยให้เหตุผลเหมือนกันว่าการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตาราง มีขั้นตอนการเข้าถึงที่ยุ่งยากกว่า ดังแสดงในตารางที่ 5.6 โดยค่าที่อยู่ในวงเล็บแสดงถึงค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากตารางที่ 5.6 แสดงให้เห็นว่าจำนวนคำสั่งที่ใช้ในการทำงานย่อยที่ 4 ด้วยการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตาราง ต้องใช้คำสั่งในการควบคุมที่มากกว่าการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง

สำหรับงานย่อยที่ 5 ที่ให้ผู้ทดลองสลับกลับมาใช้โปรแกรมมายคอมพิวเตอร์ พบว่าผู้ทดลองทุกคนเลือกใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง ต่อจากการทำงานย่อยที่ 4 แล้วสั่งให้ตัวชี้ตำแหน่งเลื่อนลงมาเปิดโปรแกรมที่แสดงในแถบแสดงโปรแกรมที่ทำงานอยู่ แทนที่จะเลือกใช้รูปแบบการเคลื่อนที่แบบที่ใช้เลือกโปรแกรมที่กำลังทำงานอยู่ โดยผู้ทดลองทุกคนให้เหตุผลว่าการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่องในการสลับกลับไปเลือกโปรแกรมอื่น ๆ สามารถทำได้ง่ายกว่า เพราะไม่ต้องเปลี่ยนรูปแบบการเคลื่อนที่

ตารางที่ 5.5 รูปแบบการเคลื่อนที่ที่ผู้ทดลองเลือกใช้ในการควบคุมด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

ผู้ทดลอง	งานย่อยที่ 1	งานย่อยที่ 2	งานย่อยที่ 3	งานย่อยที่ 4	งานย่อยที่ 5
M1	เลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดวส์	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
M2	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
M3	เลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดวส์	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
M4	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
F1	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
F2	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
F3	เลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดวส์	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง
F4	เลือกวัตถุในรายการเริ่มต้นของวินโดวส์	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ใช้การเลื่อนหน้าจอ	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง	ตัวชี้ตำแหน่ง-ต่อเนื่อง

ตารางที่ 5.6 จำนวนคำสั่งที่ใช้ในการทำงานย่อยที่ 2 และงานย่อยที่ 4

ผู้ทดลอง		งานย่อยที่ 2		งานย่อยที่ 4		
		ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบต่อเนื่อง	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบตาราง	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ
M1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	69	22	49	117	115
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	4	0	2	4	5
M2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	40	22	57	80	46
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	0	0	1	2	5
M3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	36	26	46	91	35
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	2	0	3	4	2
M4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	71	16	44	94	37
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	10	0	3	1	0
F1	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	63	65	53	92	96
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	6	7	6	1	7

ตารางที่ 5.6 จำนวนคำสั่งที่ใช้ในการทำงานย่อยที่ 2 และงานย่อยที่ 4 (ต่อ)

ผู้ทดลอง		งานย่อยที่ 2		งานย่อยที่ 4		
		ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบต่อเนื่อง	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบตาราง	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ
F2	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	42	54	44	81	52
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	3	3	1	2	1
F3	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	53	17	75	90	28
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	3	0	7	0	0
F4	เปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)	55	67	44	88	210
	ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)	1	6	1	3	34
ค่าเฉลี่ยการเปล่งเสียงทั้งหมด (ครั้ง)		53.625 (13.42)	36.125 (21.97)	51.5 (10.62)	91.625 (11.43)	72.75 (61.93)
ค่าเฉลี่ยการที่ระบบตรวจจับผิด (ครั้ง)		3.625 (3.16)	2 (2.98)	3 (2.33)	2.125 (1.46)	6.75 (11.31)
ร้อยละความถูกต้อง		93.24	94.46	94.17	97.68	90.72

5.2.4 ความเร็วในการเข้าถึงเป้าหมาย

เวลาในการทำงานย่อยแต่ละงานของผู้ทดลองทุกคนที่ใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแสดงในตารางที่ 5.7 โดยเวลารวมในตารางที่ 5.7 คิดจากผลรวมของงานย่อยที่ 1 ถึงงานย่อยที่ 5 และในงานย่อยที่ 4 เลือกใช้เวลาของการสั่งการด้วยตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่องเพียงอย่างเดียว และเวลาในการทำงานย่อยด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ แสดงในตารางที่ 5.8

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าการใช้ตัวชี้ตำแหน่ง VJ มีเวลาเฉลี่ยในการทำงานย่อยทั้งหมดให้เสร็จโดยใช้เวลาเฉลี่ย 298 วินาที ซึ่งน้อยกว่าเวลาที่ใช้ในการเข้าถึงเป้าหมายด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอที่ใช้เวลาเฉลี่ย 534 วินาที และเมื่อวิเคราะห์ในระดับผู้ทดลองแต่ละคน พบว่าผู้ทดลองทุกคนใช้เวลาในการทำงานย่อยทั้งหมดให้เสร็จด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ ได้รวดเร็วกว่าการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ และเมื่อพิจารณาในแต่ละงานย่อยพบว่าการใช้ตัวชี้ตำแหน่ง VJ สามารถใช้เวลาในการทำแต่ละงานย่อยให้เสร็จได้รวดเร็วกว่าการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอในทุก ๆ งานย่อย

ปัจจัยที่ทำให้ตัวชี้ตำแหน่ง VJ ใช้เวลาในการทำงานที่น้อยกว่าตัวชี้ตำแหน่งที่นำเสนอ เป็นผลมาจากความเร็วในการเข้าถึงเป้าหมาย โดยหลังจากการทดลองได้นำภาพเคลื่อนไหวที่บันทึกไว้ขณะทำการทดลองมาทำการหาความเร็วเฉลี่ยในการเข้าถึงเป้าหมายด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ พบว่ามีความเร็วเฉลี่ยประมาณ 300 จุดภาพต่อวินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานประมาณ 70 จุดภาพต่อวินาที ซึ่งเร็วกว่าความเร็วในการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งในส่วนรับเข้าที่นำเสนอ ที่กำหนดไว้เพียง 80 จุดภาพต่อวินาที ถึง 3.75 เท่า และในส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ ใช้ระยะเวลาในการเปลี่ยนตำแหน่งของวัตถุที่สนใจที่ 0.8 วินาที ในช่วงเวลาดังกล่าวตัวชี้ตำแหน่ง VJ สามารถเคลื่อนที่ได้ระยะทางถึง 240 จุดภาพ

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาผู้ทดลอง M2 และ F3 ซึ่งทั้งสองคนใช้เวลาในการทำงานย่อยทั้งหมดด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ ใกล้เคียงกันที่ประมาณ 185 วินาที แต่ใช้เวลาในการทำงานย่อยทั้งหมดด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแตกต่างกันอย่างมาก โดยผู้ทดลอง M2 ใช้เวลา 372 วินาที ต่างจากผู้ทดลอง F3 ที่ใช้เวลาถึง 749 วินาที แสดงให้เห็นว่าผู้ทดลองแต่ละคนมีความคุ้นเคยในการใช้งานส่วนรับเข้าด้วยเสียงทั้งสองไม่เท่ากัน ปัญหาดังกล่าวอาจจะเกิดจากความไม่คุ้นเคยในการใช้งาน และระยะเวลาในการเรียนรู้การใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียง ที่บางคนสามารถเรียนรู้ได้เร็วกว่า หรือช้ากว่าบางคน ดังนั้นถ้ามีการให้ผู้ทดลองได้ลองใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงสั่งการด้วยเสียงในระยะเวลาที่นานมากขึ้น อาจจะส่งผลต่อระยะเวลาในการทำงานย่อยทั้งหมดด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงทั้งสองรูปแบบ

สำหรับประสิทธิภาพในการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอในการเข้าถึงเป้าหมายระยะไกล ด้วยวิธีการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง และวิธีการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่ง

แบบตารางที่ออกแบบใหม่ ได้แสดงในตารางที่ 5.7 โดยจากผลลัพธ์แสดงให้ว่าการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง ใช้เวลาในการเข้าถึงเป้าหมายที่เร็วกว่าการใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตาราง

โดยสาเหตุที่ทำให้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง เข้าถึงเป้าหมายที่อยู่ไกลได้รวดเร็วกว่าการใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตาราง เพราะการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตารางที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นั้น ใช้ขั้นตอนในการเคลื่อนที่มากกว่าการใช้การเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง ดังแสดงในตารางที่ 5.9 ส่งผลให้ผู้ทดลองต้องทำการเปล่งเสียงในการทำงานมากกว่า สอดคล้องกับผลการทดลองในส่วนที่ 5.2.3

ตารางที่ 5.7 เวลาที่ใช้ในการทำงานย่อยด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ

ผู้ทดลอง	งานย่อยที่ 1	งานย่อยที่ 2	งานย่อยที่ 3	งานย่อยที่ 4 แบบต่อเนื่อง	งานย่อยที่ 4 แบบตาราง	งานย่อยที่ 5	รวม
M1	30	211	43	201	483	34	519
M2	56	86	35	170	267	25	372
M3	44	141	46	175	177	13	419
M4	79	103	50	200	308	23	455
F1	84	201	36	347	340	12	680
F2	77	128	50	196	279	11	462
F3	45	233	42	398	248	31	749
F4	82	202	62	231	345	38	615
ค่าเฉลี่ย	62.13	163.13	45.50	239.75	305.88	23.38	533.88
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	20.95	55.30	8.72	85.08	89.65	10.54	133.75

ตารางที่ 5.8 เวลาที่ใช้ในการทำงานย่อยด้วยตัวชี้ตำแหน่ง VJ

ผู้ทดลอง	งานย่อยที่ 1	งานย่อยที่ 2	งานย่อยที่ 3	งานย่อยที่ 4	งานย่อยที่ 5	รวม
M1	25	40	24	182	5	276
M2	25	53	14	87	9	188
M3	13	25	18	69	5	130
M4	13	26	19	67	4	129
F1	29	160	50	289	10	538
F2	52	154	38	159	11	414
F3	21	53	21	81	9	185
F4	26	117	80	290	14	527
ค่าเฉลี่ย	25.5	78.5	33	153	8.375	298.375
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	12.24	56.35	22.46	94.21	3.46	171.40

5.2.5 ความแม่นยำในการเข้าถึงเป้าหมาย

จำนวนครั้งที่ผู้ทดลองเคลื่อนที่เลยเป้าหมายด้วยการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ และตัวชี้ตำแหน่ง VJ แสดงในตารางที่ 5.9 โดยแสดงเฉพาะในงานย่อยที่ 2 และงานย่อยที่ 4 เท่านั้น เพราะงานย่อยทั้งสองเน้นวัดประสิทธิภาพเกี่ยวกับเวลาในการเข้าถึงเป้าหมายแบบใกล้ และไกล ตามลำดับ

การวัดค่าการเคลื่อนที่เลยเป้าหมายในงานย่อยที่ 4 ด้วยส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ โดยใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบตาราง นับการเลยเป้าหมายโดยนับในกรณีที่ผู้ทดลองสั่งหยุดการเคลื่อนที่ของช่องที่สนใจ แล้วช่องที่สนใจนั้นไม่ได้อยู่ในแนวของเป้าหมาย สำหรับในตารางที่ 5.10 แสดงร้อยละในการเคลื่อนที่เลยเป้าหมายเทียบกับจำนวนครั้งที่เปล่งเสียงถูกต้อง โดยค่าของจำนวนครั้งที่เปล่งเสียงได้ถูกต้องคำนวณได้จากตารางที่ 5.6

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอนั้นมีความแม่นยำในการเข้าถึงเป้าหมายมากกว่าตัวชี้ตำแหน่ง VJ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการใช้เสียงเสียดแทรกในการหยุดการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการหยุดการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งด้วยการใช้หลักการของการหยุดเปล่งเสียง และผลจากการทดลองสังเกตได้แน่ชัดว่าผู้ทดลอง M1 F1 F2 และ F4 มีปัญหากับการหยุดตัวชี้ตำแหน่ง VJ

สำหรับในงานย่อยที่ 4 ที่ทดสอบด้วยการใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ พบกว่าการใช้รูปแบบการเคลื่อนของตัวชี้ตำแหน่งที่แบบตาราง มีจำนวนครั้งที่ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่เลยเป้าหมายมากกว่าการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่ของตัวชี้ตำแหน่งแบบต่อเนื่อง เพราะต้องใช้คำสั่งในการสั่งการเพื่อให้ทำงานย่อยให้เสร็จมากกว่า ดังแสดงในตารางที่ 5.9 จึงส่งผลให้มีจำนวนครั้งที่ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่เลยเป้าหมายมากขึ้นตามไป

เมื่อเปรียบเทียบร้อยละของการที่เคลื่อนที่เลยเป้าหมายโดยการใช้รูปแบบการเคลื่อนที่แบบต่อเนื่อง และแบบตารางของส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ พบว่ามีค่าที่ไม่แตกต่างกันมาก แสดงให้เห็นว่าการกำหนดให้ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่ด้วยความเร็ว 80 จุดต่อวินาที และกำหนดให้ตัวระบุตำแหน่งเปลี่ยนตำแหน่งทุก ๆ 0.8 วินาที ทำให้ผู้ทดลองหยุดตรงเป้าหมายได้อย่ามีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 5.9 จำนวนครั้งที่ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่เลยเป้าหมาย

	งานย่อยที่ 2		งานย่อยที่ 4		
ผู้ทดลอง	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบต่อเนื่อง	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบตาราง	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ
M1	6	3	1	16	45
M2	0	7	0	0	9
M3	3	1	0	0	7
M4	0	6	0	3	9
F1	2	29	3	2	29
F2	1	26	2	1	25
F3	6	1	5	3	4
F4	1	30	1	2	86
ค่าเฉลี่ย	2.38	12.88	1.50	3.38	26.75
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.45	13.02	1.77	5.24	27.75

ตารางที่ 5.10 ร้อยละของการที่ตัวชี้ตำแหน่งเคลื่อนที่เลยเป้าหมาย

ผู้ทดลอง	งานย่อยที่ 2		งานย่อยที่ 4		
	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ	ตัวซ้ำตำแหน่ง VJ	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบต่อเนื่อง	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอแบบตาราง	ตัวชี้ตำแหน่ง VJ
M1	9.23	13.64	2.13	14.16	40.91
M2	0.00	31.82	0.00	0.00	21.95
M3	8.82	3.85	0.00	0.00	21.21
M4	0.00	37.50	0.00	3.23	24.32
F1	3.51	50.00	6.38	2.20	32.58
F2	2.56	50.98	4.65	1.27	49.02
F3	12.00	5.88	7.35	3.33	14.29
F4	1.85	49.18	2.33	2.35	48.86
ค่าเฉลี่ย	4.75	37.73	3.09	3.77	37.88

5.2.6 ความเหนื่อยในการใช้งาน

การวัดผลทางด้านความเหนื่อยในการใช้งานวัดจากแบบสอบถาม โดยใช้เครื่องหมาย x ที่ปรากฏในตารางแทนถึงการที่ผู้ทดลองเลือกคำตอบนั้น ดังแสดงในตารางที่ 5.10

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าผู้ทดลองทั้งหมดเลือกให้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอนั้นมีระดับความเหนื่อยน้อยกว่าตัวชี้ตำแหน่ง VJ เหตุผลที่ผู้ทดลองเลือกให้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอมีระดับความเหนื่อยน้อยกว่า ทั้งที่ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอใช้เวลาในการทำงานให้เสร็จมากกว่า เพราะส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอนั้นไม่ต้องเปล่งเสียงในขณะที่ตัวชี้ตำแหน่งมีการเคลื่อนที่

สำหรับความเหนื่อยในการเปล่งเสียงเสียดแทรก มีผู้ทดลองทักท้วงว่า ต้องใช้การพ่นลมที่มีพลังงานมาก จึงจะสามารถทำให้ระบบรับรู้ว่ามีเสียงเสียดแทรกเข้ามาในระบบ ซึ่งปัญหาในส่วนนี้เกิดจากการเลือกใช้ไมโครโฟนรุ่นที่มีการกรองเสียงรบกวน จึงทำให้เสียงเสียดแทรกถูกลดพลังงานลงจนทำให้ผู้ทดลองต้องเปล่งเสียงดังขึ้น

ผู้ทดลอง M1 แนะนำว่าสามารถใช้เสียงคลิกที่เกิดบริเวณกระพุ้งแก้ม (เหมือนเสียงที่แสดงออกมาเมื่อไม่พอใจ) สามารถใช้แทนเสียงเสียดแทรกได้ เพราะมีระดับความเข้มของสัญญาณที่ความถี่สูงเหมือนกับเสียงเสียดแทรก

ตารางที่ 5.11 ผลของแบบสอบถามด้านความเหนื่อย

	ส่วนรับเข้าด้วยเสียงไหนมีความเหนื่อยในการใช้งานน้อย?		
ผู้ทดลอง	**ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ**	**ไม่ต่างกัน**	**ตัวชี้ตำแหน่ง VJ**
M1	X		
M2	X		
M3	X		
M4	X		
F1	X		
F2	X		
F3	X		
F4	X		
รวม	8	0	0

5.2.7 ความนิยมในการเลือกใช้

การวัดผลทางด้านความนิยมในการเลือกใช้วัดจากแบบสอบถาม โดยถามผู้ทดลองว่า "ถ้าผู้ทดลองต้องเลือกใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงในการควบคุมคอมพิวเตอร์ ผู้ทดลองจะเลือกใช้ส่วนรับเข้ารูปแบบใด" ผลจากแบบสอบถามแสดงในตาราง 5.11 โดยใช้เครื่องหมาย x ที่ปรากฏในตารางแทนถึงการที่ผู้ทดลองเลือกคำตอบนั้น

จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าผู้ทดลองทุกคนเลือกใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอทุกคน แสดงว่าส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอมีความนิยมในการใช้งานมากกว่า โดยผู้ทดลองให้เหตุผลที่เลือกใช้ส่วนรับเข้าด้วยที่นำเสนอ เพราะส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอมีระดับความเหนื่อยที่น้อยกว่า และรู้สึกไม่เครียดระหว่างการทดลอง เมื่อเปรียบเทียบกับตัวชี้ตำแหน่ง VJ เพราะตัวชี้ตำแหน่ง VJ มีความเร็วในการเคลื่อนที่ที่มากกว่า และยากในการควบคุมให้ตัวชี้ตำแหน่งหยุดตรงเป้าหมาย

ตารางที่ 5.12 ผลของแบบสอบถามด้านความนิยมในการเลือกใช้

	ถ้าผู้ทดลองต้องเลือกใช้ส่วนรับเข้าด้วยเสียงในการควบคุมคอมพิวเตอร์ ผู้ทดลองจะเลือกใช้ส่วนรับเข้ารูปแบบใด?	
ผู้ทดลอง	**ส่วนรับเข้าด้วยเสียงที่นำเสนอ**	**ตัวชี้ตำแหน่ง VJ**
M1	X	
M2	X	
M3	X	
M4	X	
F1	X	
F2	X	
F3	X	
F4	X	
รวม	8	0